

χικῶ οἰκῶ γραφείου τοῦ μεγάλου οἰκονόμου· ὁ Ἐφραίμιος λέγει τὸν Ἰωάννην ὀπαδὸν ὄντα καὶ τῶν αἰρέσεων Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου.

Ἐπ' αὐτοῦ, τῷ 712, ὁ Φιλιππικὸς συνεχάλεσε σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἣτις κατεδίκασε τὴν ΣΤ' οἰκουμένην Σύνοδον. Αὐτηρὸν δ' ὅτι τὴν ἀπόφασιν τῆς τοιαύτης παραсунаγωγῆς ὑπέγραψαν, τίς οἶδεν ὑπὸ τίνων ὑποσχέσεων καὶ σοφισμάτων δελεασθέντες, οἱ ἱεροὶ ἐπίσκοποι Γερμανὸς Κυζίκου καὶ Ἀνδρέας Κρήτης· τοὺς μὴ ὑπογράψαντας ὁ Φιλιππικὸς ἀπέδιώξεν ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῶν²⁴⁷.

715—730.

72. ΓΕΡΜΑΝΟΣ Α΄.

Μετὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 715, χηρεύοντος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, μετατίθεται, ἕκτος αὐτὸς ἀπὸ μεταθέσεως, εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμένηκὸν θρόνον ὁ ἐπίσκοπος Κυζίκου Γερμανός. Ὁ χρονογράφος Θεοφάνης περιέσωσεν ἡμῖν τὸ τῆς μεταθέσεως Ἔγγραμμα, οὕτως ἐπὶ λέξει διαλαμβάνον: «Ψῆφῶ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν θεοσεβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, καὶ τῆς ἱεράς συγκλήτου, καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως, ἡ θεία χάρις ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα συμπληροῦσα μετατίθεται Γερμανὸν τὸν δσιώτατον μητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως εἰς ἐπίσκοπον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως». Εἰς τὴν μετάθεσιν ταύτην τοῦ Γερμανοῦ, γενομένην τῇ 11 τοῦ μηνὸς αὐγούστου τοῦ 715, διότι ῥητῶς ὁ Θεοφάνης γράφει «τῷ δευτέρῳ ἔτει Ἀρτεμίου, δεκάτης τρίτης ἰνδικτιῶνος, αὐγούστου ιά», παρῆσαν Μιχαὴλ ὁ ἀποκρισιάρχιος «τοῦ ἀπο-

247. Θεοφάνης· Ζωναρῆς· Κεδρηνός· Νικηφόρου Χρονογραφία.

